ἀλλ' ἐφάνη καὶ φαίνεται ὡς πατὴρ φιλοστοργώτατος εἰς τοὺς ἐνδεεῖς κατοίκους τῆς πατρίδος του, τὸν ὁποῖον καὶ τιμῶσι, καὶ σέβονται διὰ παντός.

Μετὰ τούτους δὲν ἀπεμακρύνθησαν τῶν τοιούτων ἀγαθῶν πράξεων καὶ οἱ λοιποὶ τῆς Ὕδρας πρόκριτοι, ὁ Γ. Γκιόνης, ὁ Γιακουμῆς καὶ Ε. Τομπάζιδες, ὁ Γ. Σαχτούρης, ὁ Σταμ. καὶ Βασίλειος Μπουδούριδες, ὁ Ἀναστάσιος καὶ Δημήτριος Τζαμαδοὶ (ἐξ ὧν ὁ Ἀναστάσιος ἐφονεύθη ἐνδόξως μαχόμενος εἰς τὴν πρώτην ναυμαχίαν τῆς Πύλου τὸ 1825) ὁ Α. Οἰκονόμου, ὁ Α. Μιαούλης, ὁ Γεώργιος Σαχίνης, ὁ Ὀρλάνδος, καὶ τόσοι ἄλλοι, θυσιασθέντες ὑπὲρ πατρίδος· ἐπίσης δὲ καὶ οἱ ἐκ Σπετζῶν Π. καὶ Νικόλαος Μποτασαῖοι, ὁ Χ. Ι. Μέξης, ὁ Α. Χ. Ἀνάργυρος, οἱ Κολανδρουτζαῖοι, Καρακατζᾶναι, Μπουκουρίδες (1), (μεθ' ὧν καὶ ἡ Μπομπολίνα), οἵτινες ἄφισαν τὸ

---

(1) Ὁ Ἰωάννης Γ. Μπούκουρης εἷς τῶν ἐπισήμων οἰκογενειῶν τῶν Σπετζῶν, ὅτε ἐξεῤῥάγη ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις κατὰ τὸν μάρτιον τὸ 1821 μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀπερίγραπτον, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ Σπετζιῶται, περὶ τὰς ἀρχὰς ἀπριλίου ἔλαβε διαταγὰς ἀπὸ τὸ κοινὸν τῆς Νήσου καὶ πάραυτα μὲ τὸ ἰδιόκτητόν του πλοῖον συνωδευμένον καὶ μὲ τὸ πλοῖον τοῦ Δ. Σκλιᾶ ἀπῆλθον εἰς τὴν Νῆσον Σύρον ἔχοντες ὑψωμένην ἐπ' αὐτῆς τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν· εἶτα ἀπελθὼν εἰς τὴν νῆσον Ψαῤῥᾶ ἔδωσε τὰ τοῦ κοινοῦ τῶν Σπετζῶν πρὸς αὐτοὺς γράμματα, ἐκηρύχθη καὶ ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις· ἐκεῖθεν δὲ μετέβησαν εἰς τὴν νῆσον Ἴον, ὅπου ἐκυρίευσαν ἐξ ἐφόδου ἓν βρίκιον ὀθωμανικὸν Κρητικὸν καὶ ἄλλα τρία μὲ καπνοὺς φορτηγὰ ὑπὸ σημαίαν ὀθωμανικὴν, τὰ ὁποῖα καὶ διεύθυνον εἰς Σπέτζας. Μετὰ τούτων ἀπέβησαν εἰς τὴν νῆσον Πάτμον ὅπου εὗρον καὶ τὸν Θέμελην ἀπόστολον τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ψαλείσης δὲ δοξολογίας εἰς τὸν ὕψιστον παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξαν-